

[Bakholt]

Boligselskabernes Landsforening. Vi må have samlet disse forskellige initiativer, så at vi kan foretage en nøje vurdering af, hvor det vil være nødvendigt for lovgivningsmagten at sætte ind, og vi vil se med meget positive øjne på det arbejde, der skal foregå i denne henseende.

Uwe Jensen (Ribe a.) (FP):

Det positive i retsforbundets forslag er, at man ønsker en forudgående risikodeling fremfor en senere diskussion om det efterfølgende ansvar. Men fremskridtspartiet er bange for, at det bliver en dyr sikkerhedsfaktor.

Byggesjusk har jo desværre været almindeligt i den sidste snes år, men alligevel har det ikke været muligt for forslagsstillerne at komme med konsekvensberegninger på de verserende sager, som man må formode retsforbundet lægger til grund for deres fremsættelse. Beslutningsforslag nr. B 43 er rent faktisk for dårligt belyst, det kan eventuelt skyldes baggrundsmaterialet.

I princippet må det være boligselskaberne selv, der er forpligtet til at klare den nødvendige bygningsudbedring, som de som ejere helt selvfølgelig har det økonomiske ansvar for. Det mærkelige er jo bare, at disse grove, uforudsete byggeskader hovedsagelig optræder i det almennyttige boligbyggeri. Endnu mere mærkeligt er det set ud fra, at disse sociale boligselskaber bygger til en væsentlig dyrere pris, end private bygherrer gør. Med andre ord er det almennyttige boligbyggeri for dyrt i forhold til kvaliteten. Derfor er det klart, at mange lejere føler sig bondefanget, når de bliver stillet over for lejeforhøjelser af den størrelse, vi hører tale om i forbindelse med de almennyttige boligselskaber, om hvilke der for tiden er røre i relation til byggeskader.

Hvad kan der gøres? Måske kunne man, som boligministeren antydede det, arbejde henimod en yderligere stramning af de eksisterende ansvarsregler, men det er ikke noget, fremskridtspartiet i princippet sympatiserer med. Måske kunne der oprettes en slags garantifond via autoriserede arkitekter, så at en sådan fond var økonomisk ansvarlig.

Men lige meget hvordan en forsikringsordning virker, så vil den altid være dyr, når den kører på noget uforudset og noget uforudberegnet, netop fordi den erfaringsmæssige

baggrund er for usikker og for svag. Det vil uundgåeligt også få indflydelse på byggeri med nye materialer og efter nye metoder.

Som landet ligger nu, må det være de enkelte boligselskabers ansvar. Det er i hvert fald ikke noget, staten skal blande sig i, og af den grund kan vi ikke umiddelbart støtte retsforbundets beslutningsforslag.

Johan Philipsen (V):

Ingen kan jo komme bort fra, at byggeskader er et stort problem, og at de er blevet et stort problem. Årsagen er selvfølgelig først og fremmest de mange nye materialer, der er kommet frem, men også, at man har givet sig til at eksperimentere med at fabrikere ting med en lang levetid, for så får man altså nogle skader, som er betydelig større, end hvis det var ting med en kort levetid. Venstre vil da gerne i udvalget overveje, om vi kan komme videre, men vi gør opmærksom på, at det er et vanskeligt arbejde og et vanskeligt område at bevæge sig på.

Forsikring fører nu engang til ansvarsforflygtigelse og fører som oftest også til større udgifter. Hvis jeg må drage en parallel til et andet område, så vil jeg sige, at alle de mange entreprenører, der graver rundt i vort land, jo har en forsikringsordning. De graver altså telefonkabler og splinternye elkabler op. Når vi så spørger dem, hvorfor de har gjort det, så svarer de ganske frejdigt: ja men det kort, vi fik, det passede godt nok, kablet lå nøjagtig dér, hvor I havde meddelt os det. Og alligevel blev det altså revet over.

Der har efter min opfattelse været en tendens til, at man har forsøgt konstruktioner i meget stor målestok, hvis virkninger man ikke kendte. Den generelle betegnelse byggesjusk er i mange henseender en forkert betegnelse, for det er som oftest forkerte konstruktioner og kun i sjældne tilfælde den egentlig udførende håndværker, der er årsag til katastroferne.

Man kunne dele ansvarsproblemet i tre faser. For det første burde bygherren i grunden sikre sig, at han ikke bygger med konstruktioner, der indebærer alt for mange eksperimenter. Det næste er, at vi har behov for et større ansvar hos de teknikere, der er mestre for konstruktionerne. Og som det tredje og mest sekundære: et større ansvar hos de udførende.